

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดคอนไก่เตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1” มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับวิธีการสอนแบบปกติก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดคอนไก่เตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 86 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และจับฉลากเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง (Experiment Group) จำนวน 43 คน และกลุ่มควบคุม (Control Group) จำนวน 43 คน ซึ่งแต่ละห้องเรียนของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนรวมอยู่ด้วยกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ จำนวน 2 ชุด ชุดละ 20 ข้อ คือแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินพัฒนาการพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมุติฐานเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการทดลองการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยสรุปดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มทดลองก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ผลการวิจัย พบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการ

ทดลองโดยใช้ค่า t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยหลังการสอนสูงกว่าก่อนทดลอง

1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่า t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยหลังการสอนสูงกว่าก่อนทดลอง

1.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติหลังการทดลอง ผลการวิจัย พบว่า ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มโดยใช้ค่า t-test พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. พัฒนาการของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เมื่อใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มซึ่งสังเกตโดยครูพบว่าภาพรวมพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมย่อยโดยเรียงพฤติกรรมที่ปฏิบัติมากไปหาน้อย คือ พฤติกรรมมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นลำดับที่ 1 พฤติกรรมตั้งใจปฏิบัติกิจกรรมเป็นลำดับที่ 2 พฤติกรรมทำงานเสร็จตรงตามเวลาเป็นลำดับที่ 3 พฤติกรรมแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังผู้อื่นเป็นลำดับที่ 4 และลำดับสุดท้ายคือพฤติกรรมให้กำลังใจและสนับสนุนความคิดเห็นเพื่อน

การอภิปรายผล

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC โดยเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบประเด็นที่เป็นผลของการศึกษาโดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ

เมื่อทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่สอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับนักเรียนที่สอนแบบปกติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยที่คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ แสดงว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ได้ผลสูงกว่าการเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ทั้งนี้เกิดการเรียนแบบ

ร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบการสอนที่บูรณาการด้านการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่ชัดเจน โดยเริ่มการเรียนจากง่ายไปหายาก มีกิจกรรมที่นักเรียนต้องทำงานร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคือ การหาความหมายคำศัพท์ ค้นหาคำตอบจากเนื้อเรื่อง การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน การเล่าเรื่อง การเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545 : 2) กล่าวไว้ว่าการอ่านว่าเป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวของสาร ซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้ นับว่ากิจกรรมเหล่านี้เป็นกิจกรรมพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องและสรุปเรื่องได้ถูกต้อง ซึ่งจากกิจกรรมดังกล่าวเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน อธิบายเรื่องให้เพื่อนฟังด้วยภาษาของตนเองทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น จะทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้ฝึกอ่านบ่อย ๆ จากการสอนเพื่อน จึงเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้อธิบายให้เพื่อนฟังและเพื่อนที่เรียนอ่อนก็สามารถเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย เพราะนักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกไม่ถูกทอดทิ้ง นักเรียนเก่งสามารถแสดงศักยภาพได้เต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สลาวิน (Slavin, 1983 : 20 , กองวิจัยทางการศึกษา, 2543 : 38) ที่กล่าวว่าว่าการเรียนแบบร่วมมือจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในแง่ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในทางที่ดี กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือจะทำให้ลดความรู้สึกเหลื่อมล้ำทางด้านเพศ สังคม เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ลง แต่จะมีความรู้สึกกระตือรือร้นในการช่วยเหลือ การร่วมมือกันเข้ามาแทนที่ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเก่งในมิติของมนุษยสัมพันธ์หรือความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Interpersonal) ในทางดีงาม และสอดคล้องกับ พรรณรัศมี เงาธรรมสาร (2533 : 37) กล่าวว่า การที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จ เป็นเพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น นอกจากนั้นการที่นักเรียนได้ค้นคว้าแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จะช่วยพัฒนาด้านความคิด ฝึกให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง และจะช่วยพัฒนาทักษะการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมในปัจจุบันต้องการ สอดคล้องกับ เดวิด (David, 1974 อ้างถึงใน วิราพร เกื้อปัญญา, 2541 : 67) กล่าวว่า ในสถานการณ์ที่นักเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม นักเรียนจะมีการถ่ายทอดสิ่งที่ได้เรียนรู้ให้เพื่อนฟังด้วยคำพูดและวิธีการอธิบายของนักเรียนเองจะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านชัดเจน ซึ่งมาจากการใช้ภาษาระดับเดียวกัน ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาดิชชา ม่วงปฐม (2539 : 104) ที่กล่าวว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสามารถพัฒนาผลการเรียนได้ดีทั้งนักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ ซึ่งอาจมาจากการที่นักเรียนกำหนดความคาดหวังในการเรียนได้เอง และการที่นักเรียนได้รับรางวัลเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่ม ทำให้นักเรียนทุกคนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและสามารถส่งเสริมความสามารถ

รายบุคคล นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง เนื่องจากสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าคนอื่นและการเรียนแบบร่วมมือสามารถใช้ในการพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำได้ดี เนื่องจากการเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือวิธีนี้ นักเรียนจะไม่รู้สึกท้อแท้เพราะได้เรียนไปพร้อมกับเพื่อนและการที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนที่ง่ายขึ้นเพียงแข่งขันกับตนเอง เป็นสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและเกิดความพยายามในการเรียนมากขึ้นสอดคล้องกับ ศิริวรรณ อินทร์พ่วง (2540 : 62) กล้า พิมพวงษ์ (2543 : 54-55) ตติยา ไผ่วงษ์ (2544 : 60-61) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มีผลสัมฤทธิ์การอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือ สอดคล้องกับ สุทธิรัตน์ ปัญญาทิพย์ (2544 : 55 - 56) ที่พบว่านักเรียนชั้น มัธยมศึกษาในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือช่วยกระตุ้นความสนใจในการทำกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ การทำงานร่วมกันช่วยให้จำคำศัพท์ดีขึ้น

จึงกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นและสามารถซ่อมเสริมจุดด้อยของนักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านต่ำได้

2. ผลจากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ที่สังเกตโดยครู โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนส่วนมากมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมอยู่ในระดับมาก เป็นลำดับที่ 1 สำหรับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ พฤติกรรมที่ตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม พฤติกรรมการทำงานเสร็จตรงตามเวลา พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟัง และลำดับสุดท้ายคือพฤติกรรมทำให้กำลังใจและสนับสนุนความคิดเห็นเพื่อน การสอนแบบร่วมมือจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดเวลา จึงละเลยการให้กำลังใจและและชมเชย ส่วนสนับสนุนความคิดเห็นเพื่อนมีน้อยเนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยมีเวลาต้องทำงานที่รับผิดชอบให้เสร็จตรงตามเวลา ทั้งนี้เนื่องจากการแข่งขันและการมอบรางวัลให้กลุ่มที่มีระดับคะแนนสูงสุด นักเรียนจึงพยายามร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมที่กลุ่มตนเองได้รับมอบหมาย พยายามช่วยกันทำงานกลุ่มให้สำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทฤษฎีของ จอห์นสัน (Johnson, 1984 : 9-10 อ้างถึงใน กองวิจัยทางการศึกษา, 2543 : 38) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีพื้นฐานอยู่บนความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกันทางบวก สมาชิกทั้งกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกันและทุกคนต้องพร้อมใจกันรับผิดชอบต่อผลงานของแต่ละบุคคล และของกลุ่ม และสอดคล้องกับ วารินทร์ จันทร์สาร (2545 : 56-57) วิจัยพบว่าครูโรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่มีความคิดเห็นว่าได้มีการใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่านักเรียนมากกว่าร้อยละ 90 ได้ทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้านพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์นักเรียนมากกว่าร้อยละ 70 มีพฤติกรรมมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน นักเรียนร้อยละ

100 มีการศึกษาข้อมูลและแบ่งอุปกรณ์การเรียนร่วมกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ด้านพฤติกรรมทักษะในการทำงานกลุ่ม นักเรียนมากกว่าร้อยละ 80 แสดงพฤติกรรมมีทักษะในการทำงานกลุ่ม โดยนักเรียนทุกคนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มได้มีการผลัดเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กัน

กล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม แก้ไขปัญหา ร่วมกันปรึกษาหารือ รู้จักช่วยเหลือ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้จะช่วยพัฒนาทักษะด้านสังคมให้กับผู้เรียนต่อไปได้ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษารั้งต่อไปซึ่งประกอบด้วยข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียน แสดงว่าวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูนำวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ไปใช้ในการสอนภาษาไทยทั้งในทักษะการอ่านหรือการเขียน เช่น การอ่านตีความ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนเรียงความ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและการเขียนต่อไป

1.2 จากการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนพบว่าพฤติกรรมการตั้งใจปฏิบัติกิจกรรม พฤติกรรมการแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังผู้อื่น พฤติกรรมการให้กำลังใจและสนับสนุนความคิดเห็นเพื่อน พฤติกรรมการตั้งใจปฏิบัติงานและพฤติกรรมการทำงานเสร็จตรงตามเวลา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางและระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอนควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของสมาชิกในกลุ่มที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มพยายามกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือและช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน ควรชี้แนะให้กำลังใจ คอยติดตามดูแลการปฏิบัติงานกลุ่มและการปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการให้กำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1.ควรมีการประยุกต์ใช้เทคนิคหรือวิธีการอื่น ๆ ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความประเภทอื่น ๆ เช่น การอ่านตีความ การ

อ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เทคนิค CIRC หรือเทคนิคอื่น เช่น STAD, TGT เป็นต้น

2.2. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิธีการอ่านจับใจความแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ